

बहुशस्तं याचितवती । प्रसीद । इत्वाकुलतिलकभूतस्त्वं महाराज मित्रसहः । न रत्न-
सः । नार्हसि स्त्रीधर्मसुखाभिज्ञो मय्यकृतार्थायामिमं मद्भर्तारमतुम् । इत्येवं बहुप्रकारं त-
स्यां विलपत्या व्याघ्रः पशुमिव तं ब्राह्मणमभक्षयत् । ततश्चातिकोपसमन्विता ब्राह्मणी
तं राजानं यस्मादेवं मय्यतृप्तायां त्वयायं मत्पतिर्भक्षितस्तस्मात्त्वमप्यत्तमबलोपभोगप्रवृत्तौ
५ प्राप्स्यसीति शशापाग्निं विवेश च । ततस्तस्य द्वादशाब्दपर्यये विमुक्तशापस्य स्त्रीविषया-
भिलाषिणो मदयन्ती स्मारयामास । ततश्च परमसौ स्त्रीसंभोगं तत्प्राप्त । वसिष्ठश्चापुत्रिणा
राज्ञा पुत्रार्थमभ्यर्थितो मदयत्यां गर्भाधानं चकार । यदा च सप्त वर्षाण्यसौ गर्भो न जज्ञे
ततस्तं गर्भमश्मना सा देवी जघान । पुत्रश्चाजायत । तस्य चाश्मक एव नामाभवत् ।

IX. BHATTIKĀVJA.

AORISTE (15,1—18).

राक्षसेन्द्रस्ततो ऽभैषीदैक्षिष्ट परितः पुरम् ।
10 प्रातिष्ठिपच्च बोधार्थं कुम्भकर्णस्य रत्नसान् ॥ १ ॥
ते ऽभ्यगुर्भवनं तस्य सुप्तं चैक्षिषताथ तम् ।
व्याहारुस्तुमुलाञ्कुब्दान्दण्डैश्चावधिषुर्दुतम् ॥ २ ॥
केशानलुञ्चिषुस्तस्य गजान्गात्रेष्वभिधमन् ।
शीतैरभ्यषिचंस्तोयैरलातैश्चाप्यदम्भिषुः ॥ ३ ॥
15 नखैरकर्तिषुस्तीक्ष्णैरदाङ्गुर्दशनैस्तथा ।
शितैरतौत्सुः शूलैश्च भेरीश्चावीवदञ्कुभाः ॥ ४ ॥
स तान्नाज्जीगणत्सर्वानिच्छ्याबुद्ध च स्वयम् ।
अबुबूधत कस्मान्मामप्रान्तीच्च निशाचरान् ॥ ५ ॥
ते ऽभाषिषत राजा त्वां दिदृक्षुः क्षणदाचर ।
20 सो ऽस्त्रासीद्यलिपन्मांसमप्सासीद्वारुणीमपात् ॥ ६ ॥
न्यवसिष्ट ततो द्रष्टुं रावणं प्रावृतद्रुहात् ।
राजायातं तमद्राक्षीदुदस्थाच्चेष्टदासनात् ॥ ७ ॥
अतुषत्पीठमासत्रे निरदिक्षच्च काञ्चनम् ।
अस्मेष्ट कुम्भकर्णो ऽल्पमुपाविक्षदथात्तिके ॥ ८ ॥
25 अवादीन्मां किमित्याह्वा राज्ञा च प्रत्यवादि सः ।
नाज्ञासीस्त्वं सुखी रामो यदकार्षीत्सि रत्नसाम् ॥ ९ ॥